

[Anker Jørgensen]

de nordiske lande, ligesom det er nødvendigt for Danmark at sørge for, at vi har en konkurrenceevne, men det betyder da ikke, at vi skal udbygge konkurrenceevnen ved at lade det gå ud over solidariteten i samfundet. Det er dér, socialdemokratiet er med: både at hjælpe på konkurrenceevnen for det enkelte land og det Norden, vi er en del af, og samtidig sørge for en høj grad af solidaritet i udviklingen. Det er faktisk det, der er praktisk politik.

Jeg vil tillade mig at påstå, at formålet med hele den form, som nu anvendes fra SFs side, er, at Nordisk Råd nu skal bruges til et rent propagandatræk og propagandanummer, hvor man ikke får det reelle frem i problemstillingen, nemlig at dette er et væsentligt skridt i den rigtige retning.

Aase Olesen (RV):

Efter dette her skal jeg måske starte med at sige til SF, at jeg ikke repræsenterer nogen faglig organisation, men det radikale venstre, og det, jeg giver udtryk for, er nok nærmest noget i retning af det, som vores parti vedtog i maj måned 1984, nemlig et program for det nordiske samarbejde. Men det kan jeg jo overlade til de ivrige kildestuderende SFere bagefter.

I øvrigt hilser det radikale venstre denne debat om den nordiske handlingsplan velkommen. Det er en god idé, at folketinget tager sig tid til at diskutere det nordiske samarbejde, og hvor vi vil hen med det, forud for de årlige sessioner.

Det radikale venstre finder, at Danmark som medlem af EF har en ganske særlig forpligtelse til at fastholde og udbygge det nordiske samarbejde, der skal sikres en høj prioritet både i udenrigs- og indenrigspolitisk sammenhæng.

Det nordiske samarbejde har ofte lidt nederlag, men det må ikke overskygge den kendsgerning, at der er nået mange og gode resultater på en række konkrete, praktiske områder. Og løsningen af konkrete opgaver er og bør fortsat være udfordringen i det nordiske samarbejde.

Forespørgslen i dag er rejst som en kritik af handlingsplanen for alt det, der ikke står i den. Intet er nemmere. Det bedste er altid det næstbedstes værste fjende.

Det radikale venstre deltager ikke i den slags kritik. Vi minder om, at Norden jo har en kulturaftale, at vi har miljøaftale og en række andre aftaler, som det kunne være rimeligt at diskutere her i salen, og det deltager vi glad og gerne i.

Men det første og det væsentligste og det vigtigste at få sagt i denne debat om handlingsplanen er, at den udgør et vigtigt skridt i det nordiske arbejde. Om man så aldrig så meget kan påpege, at planen mest er en sammenskrivning af eksisterende planer, ja, så betegner selve koordineringen af dele af den økonomiske politik i de nordiske lande en fælles vilje til at gøre fremskridt, og det ønsker vi ikke at undsige. Vi har ikke savnet kønne ord og løse formuleringer; nu gælder det realistiske forslag og øgede bevillinger på en række områder, om de så måtte være aldrig så små.

Jeg tror ikke, det tjener noget formål at efterlyse nytænkning eller enighed mellem de nordiske lande, nytænkning og enighed, som vi ikke selv kan præstere et flertal for her i folketinget eller for den sags skyld i andre parlamenter. Jeg vil meget gerne være med til at diskutere lavvækstproblemer og nye strukturer, og hvad der ellers er blevet nævnt, men jeg tror, at disse spørgsmål skal bearbejdes i andre sammenhænge, inden de når de parlamentariske forsamlinger.

Men jeg kan i øvrigt nævne for SF, at Nordisk Råds økonomiske udvalg så sent som i efteråret holdt et seminar om økonomiske samfundsmodeller, hvor der også var lejlighed til at diskutere alternative muligheder.

Men den plan, vi nu har liggende foran os, er af en anden art, og jeg synes ikke, man behøver at håne, at den er realistisk og et udtryk for, hvad man har kunnet blive enige om. Planens fremtid og værdi er afhængig af, om den er troværdig.

Derfor er det vigtigt, at folketinget i dag bekræfter, at vi er parat til at sætte handling bag ordene. Det betyder ikke, at vi her i tinget så lidt som i de øvrige nordiske parlamenter alle kan være enige om alle planens forslag. Et af kendetegnene på, at handlingsplanen er mere end ord, har vi netop fået i den behandling, som Nordisk Råds udvalg har givet planen. Her viste det sig jo, at den har givet anledning til gode debatter og indstillinger, der rummede både mindretals- og